

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obžalovaného **M. U.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 8. júla 2014 o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci inému súdu rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného **M. U.**, sp. zn. 3T 9/2005, sa Krajskému súdu v Banskej Bystrici **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. februára 2014, sp. zn. 3 Ntok 2/2013, v bode I. bola povolená obnova konania v trestnej veci obvineného **M. U.**, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 3T 9/05 a zároveň bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. apríla 2006, sp. zn. 3T 9/05, právoplatný dňa 24. januára 2007 v prospech obvineného, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú. V bode II. bol obvinený **M. U.** podľa § 403 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzatý do väzby s tým, že lehota trvania väzby začne dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. februára 2014, sp. zn. 3 Ntok 2/2013, o povolení obnovy konania v trestnej veci Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3T 9/05.

Písomným podaním z 10. júna 2014, doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici obžalovaný **M. U.** navrhol odňatie veci tomuto súdu.

Návrh odôvodnil tým, že v dňoch 22. apríla 2014, 24. apríla 2014 a 02. júna 2014 podal žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu a o týchto doposiaľ (t. j. bezodkladne) nebolo rozhodnuté. Uvedené prieťahy preto považuje za porušenie ľudských práv a za prejav zaujatosti voči jeho osobe a pomstu predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja, ktorý ho v minulosti odsúdil na dlhoročný trest odňatia slobody. Zároveň konštatoval, že v minulosti mal problémy aj so sudcami JUDr. Jánom Boborom, JUDr. Petrom Chovankom, JUDr. Jozefom Ryantom, JUDr. Jozefom Miklušom, JUDr. Rudolfom Ďurtom a JUDr. Jurajom Babjakom.

Sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici sa k návrhu obžalovaného vyjadrili písomne (s výnimkou šiestich sudcov, ktorí čerpali riadnu dovolenku a jednej sudkyne, ktorá je dlhodobo práceneschopná) tak, že sa zo žiadneho dôvodu necítia byť vo veci zaujatí.

Na podklade predloženého návrhu Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci, a zistil, že tomu tak nie je.

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk, ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho

zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. zák.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie však treba zahrnúť aj prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal. Obžalovaný podaný návrh odôvodnil len skutočnosťou, že do podania predmetného návrhu krajský súd nerozhodol o jeho troch žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu a problémami s ním označenými sudcami tohto súdu.

K obžalovaným uvádzaným skutočnostiam najvyšší súd uvádza, že senát krajského súdu o žiadostiach obžalovaného nemohol rozhodnúť, pretože z obsahu spisu je zrejmé, že 07. mája 2014, sp. zn. 3T 9/2005, rozhodol o námietkach zaujatosti obžalovaného voči členom senátu 3T a po predložení veci 28. mája 2014, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 04. júna 2014, sp. zn. 4 Tost 20/2014, sťažnosť obvineného ako nedôvodnú zamietol.

Na podklade týchto skutočností možno konštatovať, že najvyšší súd doposiaľ nezistil žiaden dôležitý dôvod (akým je vylúčenie všetkých sudcov daného súdu alebo ako sú okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, ako predpokladu spravodlivého konania a rozhodnutia alebo pochybnosti, či u miestne príslušného súdu možno zaistiť dodržanie základných zásad trestného konania, ktoré sú uvedené v § 2 Tr. por.), ktorý by odôvodňoval odňatie veci príslušnému súdu, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Samotný obžalovaný svoju žiadosť okrem skôr uvedeného už žiadnymi ďalšími konkrétnymi skutočnosťami neodôvodnil (v podanom návrhu nekonkretizoval, aké problémy

má so skôr menovanými sudcami) a žiadne iné dôležité dôvody pre postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. najvyšší súd nezistil.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 8. júla 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová